

اعتراض شدید ائتلاف اجتماعی «آذربایجان بدون زندانیان سیاسی» به وضعیت بازداشتگاه های جمهوری آذربایجان

جای تأسف است که مسئولین بازداشتگاه ها و زندان ها به ائتلاف اجتماعی «آذربایجان بدون زندانیان سیاسی» اجازه ی سرکشی نمی دهند

گ/سرویس آذربایجان
خبرگزاری آران / سرویس آذربایجان

به گزارش آران نیوز به نقل از سایت آذری دیرلر، در روزهای اخیر خبرهای متعددی در خصوص شکنجه ی بازداشت شدگان در بازداشتگاه های وزارت دادگستری جمهوری آذربایجان و کشته شدن و یا انتحار آنان در نتیجه ی این شکنجه ها منتشر می شود. به ویژه، اخبار ضد و نقیضی در خصوص مرگ فرد بازداشتی به نام پرویز میکاییل اف ساکن روستای یوخاری تالای شهر زاگانالا منتشر شده است. به این معنی که مسئولین بازداشتگاه وزارت دادگستری جمهوری آذربایجان مدعی انتحار این فرد هستند اما خانم فاطمه علی اوا مادر وی می گوید، پسرش در اثر شکنجه کشته شده است. وی تأکید می کند، استخوان سر پسرش شکسته شده است و آثار ضربات و شکنجه آشکارا در بدنش دیده می شود.

حادثه ی دیگری چند وقت پیش در بازداشتگاه شماره ی 17 اتفاق افتاده است. در این بازداشتگاه که تعدادی از فعالین اجتماعی و سیاسی شناخته شده ی جمهوری آذربایجان نگهداری می شود، برای ساکت کردن بازداشت شدگان که به بی قانونی، فساد و رشوه خواری و شرایط غیرطبیعی و غیرعادی نگهداری خود اعتراض داشتند، از نیروهای ارتش کمک گرفته شده است و به بازداشت شدگان شکنجه داده اند.

نعمت پناهی از ساست مداران جمهوری آذربایجان که در حال حاضر در این بازداشتگاه نگهداری می شود، چون شاهد این شکنجه ها بوده است و نسبت به آن اعتراض کرده است، او را به مدت 5 روز به سلول انفرادی انداخته اند. پناهی در نامه ای که به رسانه های این کشور ارسال کرده است، این شکنجه ها را این گونه به تصویر کشیده است: «تصویر ظلم و شکنجه ای که آن شب نسبت به بازداشت شدگان صورت گرفت، بسیار سخت است. آنان به مدت 2 و 3 ساعت بدون وقفه مورد شکنجه قرار گرفتند و آنان را مجبور کردند تا مثل سگ پارس کنند و صدای حیوانات مختلف را دربیابند. بازداشت شدگان به انحاء مختلف مورد تحقیر قرار می گرفتند و فحش های رکیکی می شنیدند. بعد هم صدای قهقهه ی شکنجه گران بلند می شد. نمی توانستم باور کنم که آن ها آذربایجانی هستند. چرا که من شنیده بودم که ارمنی ها آذری ها را این گونه مورد شکنجه قرار می دهند. این اتفاقات، آشکارا جنایت در حق بشریت است و این گونه برخوردها، علت آن هر چه که هست، برخوردی غیرقانونی است. من آن شب به نشانه ی اعتراض به تمام این برخوردها، شروع به اعتصاب غذا کردم. عارف میرزایف که 5 روز بود به عنوان رییس موقت بازداشتگاه تعیین شده بود، ابتدا با چرب زبانی بسیار و سپس با تهدید از من خواست تا به اعتصاب غذایم پایان دهم. من چون این کار را نکردم از این رو عارف میرزایف مرا به 5 روز به سلول انفرادی محکوم کرد. برای 4 نفر دیگر که در سلول انفرادی بودند، اتهامات جدیدی درست کردند. من رهبر کشور، تمام ارگان های مربوط، مدافعین حقوق بشر، نمایندگان مجلس و تمامی مردم آذربایجان را به اعلام موضع در خصوص این اتفاقات فرامی خوانم. من 12 روز است که به نشانه ی اعتراض به این جنایات اعتصاب غذا نموده ام».

ائتلاف اجتماعی «آذربایجان بدون زندانیان سیاسی» اعتراض شدید خود را به این وحشی گری و شکنجه ی بازداشت شدگان اعلام می کند و خواستار جواب گویی تمام مسئولین و دست اندرکاران مربوط می باشد. جای تأسف است که مسئولین بازداشتگاه ها و زندان ها به ائتلاف اجتماعی «آذربایجان بدون زندانیان سیاسی» که از سوی تعدادی از زندانیان سابق اعتقادی و سیاسی و جمعی از حوقدانان و مدافعین حقوق بشری آذربایجان ایجاد شده است، اجازه ی سرکشی به بازداشتگاه ها و زندان ها و بررسی وضعیت نگهداری بازداشت شدگان و زندانیان و مشکلات آنان را نمی دهند. این ممانعت نشان می دهد که شرایط بسیار بدی بر بازداشتگاه ها و زندان های جمهوری آذربایجان حاکم است. این وضعیت برخلاف هم قوانین داخلی و هم بین المللی می باشد.